

«TAJNI ŽIVOT»

kratke proze

«Area», Zagreb, 1998.

Marina Šur-Puhlovski

DRUGI ŽIVOT

Izvjescni diplomat ostao je početkom Drugog svjetskog rata zatočen u Sibiru, te premda je tamo tijekom godina utemeljio obitelj, ipak je čeznuo za svojim prošlim životom, svojom ženom i djecom u domovini, računajući da će se kad-tad vratiti (smatrajući svoj novi život privremenim, oduzimajući mu svaku zbilju - kao da se radi o snu), te je godinama svoje veleposlanstvo zasipao pismima u kojima je molio da ga na bilo koji način izbave iz Sibira i vrate u zemlju.

Napokon, nakon dvadeset, možda i više godina, njegova nesretno zagubljena pisma nalaze svojom upornošću put do onog koji ih je bio u stanju razumjeti, te bivši diplomat konačno biva vraćen u domovinu.

Ne znamo kako se u Sibiru oprostio, što je tamo obećao. Međutim, vrativši se, nakon što je prvo uzbuđenje prošlo, on ubrzo uviđa da u svoj stari život nije dobrodošao, da je prihvaćen bez volje i da ga gledaju kao tuđinca, da je na teret svojoj ženi, djeci i znancima, ukratko, da je dvadeset godina odsustva njega iz svih njih tako temeljito izrezalo da ih više nisu boljeli ni ožiljci koji su od tih škara ostali.

I sada se bivši diplomat sjetio one svoje druge obitelji, ostavljene u Sibiru, koje se odrekao lako kao sna, druge žene i djece, u svijesti mu toliko godina sporednih, pola života slučajnih, te najednom spoznao da je njegov život ipak bio tamo a ne ovdje; a kako do tog života nije više mogao, ponovo se našao zatočen u snu na koji mu je sada nalikovao novi život u domovini.

Tada je bivši diplomat opet sjeo za stol i počeo drugo veleposlanstvo zasipati pismima, moleći da ga vrate u Sibir - u život kojeg je tek otkrio, i u tom pisanju pisma mi ga ostavljamo...

Jer, njegov život je time došao do svršetka, potvrđujući se kao vječna težnja za "drugim životom", kao nešto što uvijek završava u paradoksu.